

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:14
מוצאי שב"ק.....8:43
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שיר השירים ו'ד'
בבלי.....עבודה זרה ע"ג
ירושלמי.....כתובות ס"ד
תוספתא.....מנחות י'
רמב"ם.....עבדים ט'

שעה 14, גליון 48 (716)

פרשת שופטים, ו' אלול, שעת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ו'

מוהרא"ש דערציילט חודש אלול

מיר שטייען שוין אין חודש אלול, אט אט קומט שוין די הייליגע פארקטיגע טעג פון ראש השנה און יום כיפור, אט אט גייען מיר שוין שרייען ביי די תפלה פון "ונתנה תוקף" מיט גרויס התעוררות די ווערטער: "והשובה, ותפלה, וצדקה, מעבירין את רע הגזרה!" און ווער עס איז קלוג ווארט נישט ביז מען וועט אים אנטרייבן ח"ו שלעכטע גזרות און ער וועט עס דארפן צעשטערן אום ראש השנה, נאר ער הויבט שוין אן פון חודש אלול זיך צו שטארקן מיט די דריי זאכן, מיט תשובה, תפלה און צדקה, אזוי אז מען זאל בכלל נישט אנהויבן צו מאכן אויף אים שווערע גזרות.

עצט אין חודש אלול איז די ריכטיגע צייט זיך אויפציוועקן פון דעם טיפן שלאף וואס מען איז געשלאפן א גאנץ יאר, און זיך אנהייבן צו פארעכענען וואו מען האלט אויף די וועלט, צו תשובה טון און צוריק קומען צום אייבערשטן. מען דערציילט פון צדיקים אז ווען מען האט געבענטשט ראש חודש אלול, ווען דער חזן האט געזאגט די ווערטער "ראש חודש אלול יהיה ביום.." האט זיי שוין געכאפט אזא ציטער. בלויז דאס דערמאנען אז עס קומט שוין חודש אלול, דאס איז שוין געווען זייער געסטע מסור ספר זיך אויפציוועקן פון שלאף, און זיך אנהייבן גרייטן צום נייעם יאר וואס קומט. דער צדיק רבי משה קארניצער ז"ע פלעגט דערציילן אז ווען ער איז געווען א קינד פון

א ווארט אויף די פרשה

פי תצא למלחמה על אדבך וראית טוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם. די אייבערשטער זאגט פאר אידישע קינדער אז ווען זיי גייען ארויס אין מלחמה, און זיי זענען ווי דער פיניט איז פיל מער און שטערקער פון זיי, זאלן זיי נישט מורא האבן. דער פהן משיח מלחמה זאלן זיך אויפשטעלן און זאגן פאר די אידן, "איר זאלט נישט מורא האבן פון די גוים, ווייל דער אייבערשטער גייט מיט אייך, ער וועט אייך העלפן און מלחמה האלטן פאר אייך". זאגן דערויף די הייליגע תקמים (סוטה מב.) דער פהן משיח מלחמה האט זיי אנגעזאגט זיי זאלן נישט ווערן שוואך און דערשראקן פון די געווענע פון די מעכטיגע פערד, פון די קולות פון זייערע פאנצערס וואס קלאפן ווילד, פון די רעש פון די שופרות וואס זיי פלאצן מיט דעם הויף, און פון די מעכטיגע געשרייען, נאר זיך האלטן שטארק און וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט אונד.

דער הייליגער רבי זאגט (ושיחות ת"י, סימן קכ"ט, אזוי ווי ביי א גשמיות דיגע מלחמה, זוכט מען אריין צו ווארפן דעם שונא אין א פחד, און דורך דעם אנטלויפן זיי, און מען דארף זיך שטארקן נישט צו ווערן דערשראקן, די זעלבע זאך איז מיט די רוחניות דיגע מלחמה, דער יצר הרע זוכט אריין צו ווארפן דעם מענטש ער זאל ווערן שוואך און דערשראקן, און דאס איז דער נסיון פונעם מלחמה, אז דער מענטש זאל נישט שוואך ווערן, נישט מורא האבן, זיך נישט דערשרעקן און נישט ווערן צעבראכן פון דעם, נאר ווארטן אויף א ישועה. נישט ארבעט צו גיין, נישט אנטלויפן פונעם אייבערשטן חס ושלום.

אפילו עס קוקט אויס אזוי מאדען אז איך זאל נאך קענען זוכה זיין צו קרושה און ווערן א צדיק, איך שפיר ווי איך בין שוין א פארפאלענער, איך קען נישט, קיינער דארף מיך נישט, מען הערט מיך נישט אויס, איך שפיר ווי איך טאפ א וואנט, איך שפיר ווי איך גיי אין די פינסטער, וויפיל איך פרוביר גייט עס מיך פריש צו זיין אן ערליכער איד, צו זיין וואויל, און עס גייט מיך נישט. זאגט אבער דער רבי: לאז נישט אפ דיין עבודת השם, לאז נישט אפ דיין רצון צו זיין גוט, גיי יעדן טאג התבודדות, בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד", "רבונו של עולם איך וויל אויך דאווענען, איך וויל לערנען, איך וויל לערנען, איך וויל דאווענען, איך מאך יעדן טאג אפ פון פריש צו זיין אן ערליכער איד, צו זיין וואויל, און עס גייט מיך נישט. זאגט אבער דער רבי: לאז נישט אפ דיין עבודת השם, לאז נישט אפ דיין רצון צו זיין גוט, גיי יעדן טאג התבודדות, בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד", "רבונו של עולם איך וויל אויך דאווענען, איך וויל לערנען, איך וויל אויך זוכה זיין צו זיין א צדיק, איך וויל אויך זוכה זיין צו אלע קדושות", וועט דער אייבערשטער העלפן דו וועסט צום סוף זוכה זיין צו קרושה.

מען זעט ביי 'גשמיות' אז א מענטש איז זיך נישט אזוי שניצל מייאש, אפילו א מענטש האט פרובירט איין מאל צו מאכן א געשעפט און עס איז נישט געגאנגען, וועט ער זוכן צו מאכן א צווייטע סארט געשעפט, אבער ווען עס קומט צו רוחניות' טראכט דער מענטש: יע, עס איז נישט פאר מיר, עס איז נאר געמאכט פאר השו"ע אידן... פארנוואס זאלסטו דאס זאגן? ! קענסט אויך זוכה זיין, בעט דעם אייבערשטן און בענק צום אייבערשטן, דער רבי האט פפירוש געזאגט (לקוטי מוה"י חלק ב, סימן פח), אז אלע גרויסע צדיקים זענען אריבער די זעלבע און נאך מער שוועריקייטן, עס האט זיי אויך אויסגעזען ווי קיינער קוקט נישט אויף זייער זייט און זיי וועלן שוין קיינמאל נישט זיין קיין ערליכע אידן, זיי האבן געזען אז זיי מוטשען זיך אזוי שטארק צו דינען דעם אייבערשטן און עס רוקט זיך גארנישט צום גוטן, און נאר ווייל זיי האבן זיך געהאלטן שטארק און פרובירט נאכאמאל און נאכאמאל, נאר אזוי האבן זיי מצליח געווען צו ווערן גרויסע צדיקים. אויף אלע צדיקים איז איבער געגאנגען וואס איז איבער געגאנגען, און נאר ווייל זיי האבן זיך דערהאלטן זענען זיי צוגעקומען צו זייערע מדריגות.

א מענטש מוז זיך שטארקן, אפילו דער יצר הרע קומט נאכאמאל און נאכאמאל, וועל איך זיך אויפהייבן נאכאמאל און נאכאמאל. ווען צוויי מענטשן קריגן זיך, מען שלאגט זיך איינער דעם צווייטן, ווער איז דער געוואונענער? דער וואס געבט דעם לעצטן פאטש; אז איך האב געכאפט א פאטש פונעם יצר הרע, עס איז אים געלונגען מיך אראפ צו ווארפן, איך האב פוגם וואס איך האב פוגם געווען, איך בין דורכגעפאלן וואו איך בין דורכגעפאלן, וועל איך אים צוריק געבן א פאטש, איך וועל זיך נאכאמאל אויפהייבן, זאל זיין וואס עס זאל זאל זיין.

דער רבי האט דערציילט אז אין זייער יונגע יארן האט ער געמאכט "טויזנט התחלות אין איין טאג", הלואי זאלן מיר כאטש איין מאל א טאג זיך נאכאמאל באנייען, נאכאמאל אפמאכן צו וועלן זיין אן ערליכער איד, נאכאמאל וועלן איינזען האבן דאס דאווענען, נאכאמאל וועלן היטן די אויגן, און נישט טראכטן יע עס איז נישט פאר מיר, - נאר עס איז נא פאר מיר! איך גיי נאכאמאל וועלן זיין א צדיק, איך גיי נאכאמאל זיך נישט אויפדענן, איך גיי נאכאמאל וועלן, איך גיי נאכאמאל בענקען דיך צו דינען אפילו עס גייט מיר נישט, וועט דער אייבערשטער העלפן מען וועט זוכה זיין צו זיין גרויסע צדיקים.

(אשר יהיה אל יואל, שופטים תשפ"ה)

א גוט ווארט

מען מוז האבן א מורה אלע ספיקות, צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, עס איז זיכער דא אין יעדע דור צדיקים וואס קענען העלפן דעם מענטש און ווייזן די ריכטיגע וועג ווי אזוי זיך צו פירן וכו'. בעט דעם אייבערשטן זאלסטו טרעפן א וועג ווייזער א צדיק וואס זאל דיר העלפן און לעבן, א וועג ווייזער וואס וועט דיר ברענגען נאנט צום אייבערשטן. מוהרא"ש זאגט אויפן פסוק (דברים טו, יח): "שפטים ושטרים תתן לדך בכל שערך", עס איז א מצוה צו נעמען א פירער; שטעלט זיך די פראגע, וועם נעמט מען פאר א מנהיג? וועם נעמט מען פאר א וועג ווייזער? "אשר ה' יצאך דתן לדך", איינער וואס געבט דיר אריין דעם אייבערשטן, ער רעדט שטענדיג פון אמונה און פון תפילה.

(עצרת אמונה שופטים תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס איז ברסלב?

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת שופטים,
ג' אלול, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מייעע טייערע חברים, תלמידי היכל
הקודש פון ארץ הקודש, ה' עליהם יחי

ווי גליקליך זענען מיר אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן וואס
דערמאנט אונז פון דעם הייליגן באשעפער; וויפיל מיר פארגעסן און מיר
גייען צוריק צו אונזערע שטיות - קומט דער רבי און וועקט אונז, און
דערמאנט אונז מיר זאלן נאכאמאל טראכטן פונעם אייבערשטן, און בעט
אונז מיר זאלן רעדן אפאר ווערטער צום אייבערשטן.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו זאגט, וואס איז די לימוד פון הייליגן רבי'ן
אנדערש פון אנדערע צדיקים? אלע צדיקים רעדן דאך פון די זעלבע זאכן;
פון תורה, פון תפילה, פון אמונה וכו' וכו', וואס איז ברסלב? זאגט
מוהרא"ש, אלע צדיקים ווייזן דיר א וועג ווי אזוי דו קענסט אנקומען נאנט
ווערן צום אייבערשטן, דער צדיק זאגט - דורך תורה וועסטו אנקומען
הויך, דער צדיק זאגט - דאס איז די וועג וכו', ווידעראום דער רבי זאגט
אנדערש, דער רבי עפנט אונז די אויגן מיר זאלן זען אז דער אייבערשטער
איז דא מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, מען דארף נאר עפענען די מויל
און אנהויבן רעדן צו אים.

נעכטן ביים שיעור האבן מיר גערעדט פון וואס די תורה זאגט (דברים
טו, טז): "שפטם ושטרים תתן להם בכל שערך" מען זאל שטעלן מנהיגים, די
שאלה איז ווי אזוי ווייסט מען צו וועלכער מנהיג צו גיין? מוהרא"ש
דערציילט, מענטשן זענען געקומען צו א גרויסן צדיק און אים געפרעגט,
זיי וואוינען אין א גרויסע שטאט מיט אסאך גוטע אידן, וועם זאלן זיי
נעמען פאר א רבי? האט דער צדיק געענטפערט, עס שטייט אין די תורה:
"שפטם ושטרים תתן להם בכל שערך", מען זאלן ממנה זיין אין יעדע
שטאט און אין יעדע געגנט רבנים און דינים, וועלכער מנהיג זאל מען
אויפנעמען? "אשר ה' אלקיך נתן לה לשבטיך" א מנהיג וואס שיינט אריין
אין ענק דער אייבערשטער איז מיט דיר, דער אייבערשטער איז דא, רעד
צו אים, בעט אים.

אינטערסאנט איז, ווען א תלמיד היכל הקודש רעדט מיט א
פרעמדער, ווען יענער ווייסט נישט אז ער דרייט זיך אין רבינים חדר, אין
היכל הקודש - וועט יענער פרעגן: "דו ביסט ברסלב?" ווייל נאכן רעדן
אפאר ווערטער און הערן ווי אין יעדע שמועס קומט אריין אייבערשטער,
"אשר ה' אלקיך נתן לה" - ווייסט מען שוין אז דאס איז א ברסלבער?
עס איז א גרויסע שמחה פאר אנשי שלומינו אין ארץ ישראל אז מיר
האבן געעפנט די וואך נאך א שולע אין ארץ ישראל, מיר האבן געעפנט א
בית פינא אין בני ברק; איך באקום צוריק זייער שיינע גרייסן ווי די
לערערנים ארבעטן געטריי, מען לייגט אריין אין די קינדער אמונה פשוטה
מיט שמחה.

א פתיחה וחתומה טובה און א גוט שבת.

(עצתו אמונה שופטים תשפ"ד)

ספר המדות תפלה חלק שני

ג. מי שמבקש רחמים על בני דורו, זוכה לגלוי שכינה. ווער עס
בעט דעם אייבערשטן פאר די מענטשן פון זיין דור, איז זוכה צו
גלוי שכינה, צו שפירן דעם אייבערשטן.

ד. על ידי שירות ותשבחות ממשיכין שכינתו למטה. דורכין
דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, איז מען ממשיך די שכינה דא
אונטן, מען מאכט אז מען זאל אויך דא שפירן דעם אייבערשטן.

זעקס יאר, האט ער זיך געשפילט איינמאל מיט אנדערע קינדער, אינמיטן
איז זיין גרויסע שוועסטער געקומען צו אים און געזאגט: "משה'לע, מען
האט שוין געבענטשט חודש אלול, און אפילו די פיש אין וואסער
ציטערן, און דו שפילסט זיך נאך?" ווען ער האט דאס געהערט האט
אים אנגעהויבן ציטערן, אז ביז היינט שפירט ער נאך דעם ציטער, ווייל
זיין שוועסטער איז געווען א גרויסע צדיקת און זי האט עס געזאגט מיט
גרויס תמימות אז עס איז אים אריין אין די ביינער, און פון דעמאלט
האט ער זיך גענומען דינען דעם אייבערשטן.

מען דארף געדענקן אז עס קומט ראש השנה וואס דעמאלט איז דער
יום הדיון, מען גייט אנשרייבן פאר יעדן מענטש פונקטליך וואס עס גייט
פאסירן מיט אים די גאנצע יאר, און דערפאר דארף מען זיך גוט צוגרייטן
מיט תורה, תפלה און זכותים, אז מען זאל ווערן פארשריבן בספר החיים,
מען זאל האבן א גוט געבענטשט יאר.

מען ברענט און מען ברענט

מען דארף אבער אכטונג געבן אז מען זאל נישט זיין פון די מענטשן
פון וועם רבי נתן האט גערעדט. רבי נתן האט געזאגט: "עס קומט חודש
אלול, מען ברענט און מען ברענט.. און מען טוט גארנישט..." אויך האט
ער געזאגט: "עס קומט די אלול טעג, מען ווערט פרום פרום פרום, נישט
מען לערנט און נישט מען דאווענט".

עס איז נישט גענוג אז מען רעדט פון אלול, מען רעדט פון די
גרוסיקייט פון אלול. נאר מען דארף זען צו טון צו די זאך, מען דארף זען
צו אויסנוצן די צייט מיט לערנען און דאווענען און רעדן צום
אייבערשטן.

דאס קען מען זען ביי מקומות הקדושים, עס זענען דא מענטשן וואס
לאזן איבער זייער משפחה פאר גאנץ חודש אלול, און זענען זיך אריין ביי
קברי צדיקים אויסצוניצן דעם הייליגן חודש. דארט קען מען זען ממש די
שיחה פון רבי נתן. מענטשן זענען זיך דארט אראפ און מען זאגט עטליכע
קאפיטלעך תהלים, און אינצווישן קומען אן באזוכער, לאזט מען גלייך
אפ דעם תהלים, און מען לויפט זען ווער די פרעמדע מענטשן זענען, און
מען בעט שוין אביסל שלח-מצוה געלט פון זיי, און דערנאך גייט מען
צוריק צום תהלים. פלוצלינג ווערט מען הונגעריג און מען גייט זוכן
עפעס צו עסן, דערנאך ווערט מען מיד און מען לייגט זיך צו אביסל
שלאפן, און אזוי גייט אריבער דער טאג מיט גארנישט. אויסער עטליכע
יחידי סגולה וואס נוצן טאקע די צייט, און זייער מויל הערט נישט אויף
צו גיין מיט תורה ותפלה און רעדן צום אייבערשטן די גאנצע חודש.

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אר"י הקדוש אז די פערציג טעג פון
ראש חודש אלול ביז נאך יום כיפור, איז דא דעמאלט אזא גרויסע עת
רצון אין הימל, די זעלבע ווי ווען מען געפנט אויף דעם ארון קודש,
וואס דעמאלט איז נאך און עס איז א גרויסע עת רצון וואס מען קען
אלעס אויספועלן ברוחניות ובגשמיות, די זעלבע עת רצון איז דא
אין די גאנצע פערציג טעג. ווער עס האט שכל נוצט אויס די טעג מיט
אסאך געטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער פועלן גאר גרויסע
ישועות.

עס איז נישט דא גענוג צייט

דער אמת איז אז ווען מען מאכט א חשבון מיט ישוב הדעת, זעט מען
אז עס איז נישט גענוג די גאנצע חודש אלול צו קענען ענדיגן די פילע
שיעורים וואס אנשי שלומינו פלעגן האבן אין דעם חודש. ווער עס לאזט
זיך נישט נארן פרובירט אריינצואפן אין דעם חודש צו ענדיגן גאנץ
תנ"ך, אלע רבינים ספרים, תיקוני זהר, ששה סדרי משנה, הלכות פון די
ימים נוראים, און נאך און נאך, און דאס איז שוין אויסער די אלע
שיעורים וואס מען האט שוין פון א גאנץ יאר, איז ווי בלייבט נאך איבער
עפעס צייט צו פארברענגען דעם חודש?

מען זעט אז אפילו אין די פלעצער וואו עס איז נישט איינגעפירט צו
זאגן "יום כיפור קטן" יעדן ערב ראש חודש, זאגט מען עס אבער
אייבעראל ערב ראש חודש אלול, ווייל ווען עס קומט חודש אלול
באקומט יעדער איד א הרהור תשובה, יעדער וויל תשובה טוהן און
צוריק קומען צום אייבערשטן.

אל תפנו אל האלילים

עס דרייט זיך ארום א טייטש וואס איינער האט געזאגט אויפ'ן פסוק
"אל תפנו אל האלילים", אז מען זאל נישט מאכן קיין גרויסע עסק פון
חודש אלול. דאס טאר נישט מען זאגן, אזא טייערע חודש וואס איז
איביג געווען אנגענומען ביי כלל ישראל אלס א צייט פון תשובה און זיך
פארבעסערן די מעשים, קען מען עס נישט אוועק מאכן מיט א ווערטל.
אנדערע האבן געזאגט אז דער טייטש גייט ארויף אויף דעם וואס
געוויסע ווילן איינפירן א נייע מנהג אז מען מאכט נישט חתונה אין
חודש אלול, אויף דעם איז געזאגט געווארן אז מען זאל נישט מאכן קיין
פסוק

שאלות ותשובות פרסלב

אויסְהיילן די שווער הארץ אויף די ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווי אזוי קען איך ארויסנעמען די שווער הארץ וואס איך האב אויף מיין ווייב?

איך בעט לערן טאג דעם אייבערשטן מיר זאלן זיך ליב האבן אין לעבן בשלמה, אבער די אלטע ווייטאגן (און אויף די פרישע) לאזן נישט. איך בין אויסגעברענגט פון פרובירן נאכאמאל און נאכאמאל. איך פיל ווי מיר לעבן סתם געמאכט. מיר וואוינען אין איין הויז מיט קינדער, איך בעט דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר העלפן.

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ראה, כ"ו מנחם-אב, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאר

ווי מער מען חזרט אמונה - גייען ארויס ווייטאגן פון הארץ. אז מען ווייסט און מען געדענקט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן, אלעס האט א חשבון פינקטליך ווי אזוי עס זאל זיין - גייען ארויס אלע ווייטאג, און ווער רעדט נאך אז מען ווערט מקורב צום צדיק אמת, דער הייליגער רבי - וואס עפנט אונז די אויגן און לערנט אונז ווי אזוי מיר זאלן אנקוקן א צווייטן, מיט רחמנות געפילן און דן זיין לכה וכות, בפרט ווען מען רעדט פון די ווייב; צו קוקן אויף איר מיט רחמנות געפילן, ווי זי לייזט אין לעבן פון די קינדער, און וואס זי גייט אריבער וכו' וכו' - דעמאלט גייען ארויס אלע ווייטאג.

אז דיין ווייב האט דיר אסאך וויי געטון און דו קענסט נישט ארויסנעמען די ווייטאג פון הארץ, זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ביי התבודדות, זאג: "רבונו של עולם איך האב שוין מער נישט ליב מיין ווייב, עס איז אפגעקילט געווארן די ליבשאפט, איך בין געווארן זייער וויי געטון אלע יארן פון איר, איך קען איר נישט מוחל זיין, אגא ה' איך בעט דיר אייבערשטער, העלף מיר איך זאל איר קענען מוחל זיין, געב מיר א שטארקע אמונה, איך זאל וויסן אז אלעס וואס איך בין אריבער, אלע מיני ווייטאג - האט נישט מיט איר, דאס האב איך געדארפט אריבער גיין, זי איז נאר ליידער געווען די שליח דאס אויסצופירן, און אז זי וואלט עס נישט געטון - וואלט עס א צווייטער געטון. אגא ה' העלף מיר איך זאל לעבן מיט א שטארקע אמונה, איך זאל וויסן אז אלעס אויף די וועלט ביסטו, און ווען עס גייט מיר גוט איז דאס דו, און ווען עס איז חלילה פארקערט - איז דאס ווייטער דו. הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל קענען מוחל זיין מיין ווייב מיט מיין גאנצע הארץ, און בזכות וואס איך וועל איר מוחל זיין - זאלסטו מיר מוחל זיין אויף וואס איך האב געטון אזויפיל צבירות. הייליגער באשעפער, איך בין דאך אויף זענער באנדיט, איך האלט אין איין צוריק פאלן, וויפל איך זאג דיר צו אז איך גיי זיין אפגעהיטן, איך גיי מער נישט זינדיגן - פאל איך אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, בעט איך דיר זייער, זיי מיר מוחל, העלף מיר איך זאל האבן אמת'ע שלום בית בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיר און פאר די שכינה הקדושה, זיי האבן אלעס אנוועק געגעבן נאר אז עס זאל זיין יתגדל ויתקדש שמה רבא."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פתיחה וחתומה טובה, א גוט געבענטשט יאר.

(עצמו אמונה ראה תשפ"ה)

עסק פון חודש אלול. דאס קען שוין יא זיין אמת, אזא מנהג שטייט נישט אין ערגעץ, עס איז קעגן די הלכה און קעגן שלחו ערוף, עס ווערט נישט דערמאנט אין קיין שום פוסק אז מען זאל נישט חתונה מאכן חודש אלול. פונקט פארקערט, דער חודש איז מסוגל פאר אלעס, און אויך פאר חתונה מאכן.

וואויל איז פאר דעם מענטש וואס נוצט אויס דעם חודש ווי עס דארף צו זיין, מיט אסאך בעטן דעם אייבערשטן, מיט אסאך לערנען תורה. אוודאי דארף מען התחזקות אויף דעם אויך, ווייל אסאך מאל נעמט מען זיך אונטער צו ענדיגן אסאך שיעורים אין חודש אלול, און דערנאך קומט מען נישט אן עס צו ענדיגן אינגאנצן, דארף מען וויסן אז אויב מען האט עס נישט געענדיגט חודש אלול קען מען עס נאך משלים זיין ביז שמחת תורה, און אויב מען האט עס נישט געענדיגט ביז שמחת תורה קען מען נאך משלים זיין ביז זאת חנוכה וואס איז נאך א המשך פון די ימים נוראים, אזוי ווי די ספרים הקדושים שרייבן, מען טאר אבער נישט ווערן צובראכן פון קיין שום זאך.

דער עיקר דארף מען געדענקן אויסצוניצן די טעג, און נישט אנברענגען די טייערע צייט, און אזוי וועט מען האבן א גוטע ראש השנה, און אויב דער ראש השנה איז גוט וועט קומען א גוט געבענטשטע יאר פול מיט אלע גוטע זאכן בגשמיות וברוחניות.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ב' חלק ט"ז ערך אלול)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רכ)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי געפונט זיך אין שטאט לעמבערג, וואו ער וועט גאר שוואך און קראנק תשמ

ביסלעכווייז האט דער רבי אָנגעהויבן צוריק צו קומען צו די כוחות, צוביסלעך האט ער שוין געקענט אראפגיין פון בעט, ביז ער איז געווארן אינגאנצן אויסגעהיילט און ער האט שוין געקענט ארויסגיין, ער איז אבער נאכאלץ געווען זייער זייער שוואך.

כאטש וואס די הויסט קרענק האט זיך זייער געשטארקט אויפ'ן הייליגן רבי'ן, פונדעסטוועגן איז דער הייליגער רבי ווייטער אָנגעגאנגען מיט זיין עבודת הקודש, ער האט זיך מתבודד געווען רוב טאג מיט א געוואלדיגע פייערדיגע דביקות. ער פלעגט געווענליך גיין שפאצירן אליין, און דעמאלט האט מען געזען ווי אזוי דער הייליגער רבי גייט מיט א מוראדיגע דביקות און זייער ליפן שאקלען זיך, ער האט די גאנצע צייט זייער אסאך גערעדט צום אייבערשטן.

פון צייט צו צייט זענען איינצעלע אנשי שלומינו געקומען באזוכן דעם הייליגן רבי'ן, און זיך דארט אויפגעהאלטן ביים רבי'ן פאר א וואך צוויי. כאטש וואס עס איז געווען א שווערע לאנגע וועג ביז לעמבערג, און מען האט אויך געארפט דורכגיין א גרעניץ, פון דעסט וועגן זענען פילע אנשי שלומינו געקומען צו פארן, און דער רבי פלעגט גיין שפאצירן מיט ווער עס איז געקומען.

איינמאל איז געקומען ר' שמואל יצחק פון טשערין ז"ל, דער רבי איז געגאנגען שפאצירן מיט אים, און פלוצלינג האבן זיי געזען אויפ'ן וועג ווי עס גייט דורך א גרופע סאלדאטן, האט דער רבי געזאגט פאר ר' שמואל יצחק ער זאל אהינגיין און אפצייילן א געוויסע צאל רייעס פון סאלדאטן, און ביי זענע רייע זאל ער ציילן אזויפיל און אזויפיל סאלדאטן, און זענעם סאלדאט זאל ער אים ארויפריקן דעם ארבל.

ער האט אזוי געטון, און ער האט געזען ווי זענער סאלדאט איז אָנגעקליידעט מיט תכריכים, האט אים דער רבי געזאגט אז דא איז דער וועג ווי די מלאכי חבלה פירן מענטשן צום גיהנום.

תשמא

ר' שמואל פון טשערין האט אויך דערציילט אז ער האט געזען דעמאלט ביים רבי'ן גאר אן אינטערעסאנטע מוראדיגע זאך, אז כאטש וואס דער רבי איז געווען גאר גאר שוואך, און עס איז אים שווער געווען דאס רעדן צוליב די הויסט קרענק, פון דעסט וועגן האט דער רבי גערעדט גאר אסאך מיט לערן וואס איז נאר געקומען צו אים, צו יעדן האט ער גערעדט אסאך פון דינען דעם אייבערשטן און פונעם ריכטיגן תכלית, אז עס איז נישטא קיין שום תכלית נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און דער עיקר אז מען זאל אסאך רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן.

מען האט געזען ווי דאס רעדן קומט אן פאר'ן רבי'ן ממש מיט מסירות נפש, פון דעסט וועגן האט ער אויך דעמאלט גערעדט גאר אסאך פון עבודת השם, אזוי ווי זיין שטייגער איז אלץ געווען, און ער האט געצויגן די הערצער

לעבנס געשיכטע פון רבי'ן
פון די צוהערער צום אייבערשטן, ממש ביז פלות
הנפש.

תשמח

נאנט צו וואו דער רבי האט דעמאלט געווען, האט
געוואוינט דארט א רב, וואס האט געהאט א זון א
פרישער אינגערמאן, און יענער פלעגט אלץ
אריינקומען צום הייליגן רבי'ן, ער האט הנאה געהאט
פונעם רבי'נס דיבורים און האט זיך אפסיל נאכגעצויגן
נאך'ן רבי'ן.

ער האט דערציילט אז דער רבי האט פמעט נישט
גערעדט אין אנהויב ווען ער איז געליגן אין בעט גאר
קראנק, ער האט געהאט אן אנציןדונג אין די לונגען
וואס האט געברענגט געפערליכע יסורים און געמאכט
שווער דאס רעדן, און דער רבי האט דעמאלט אסאך
געוויזן מיט די האנט צו מרמז זיין וואס ער וויל. אבער
שפעטער ווען די יסורים האבן אפסיל אנגעהויבן
נאכאלאזן, האט דער רבי אנגעהויבן אסאך רעדן און
זאגן תורה.

עס פלעגן זיך דארט צוזאמקומען די שטאט'ס
לייט צו הערן תורה פון רבי'ן, און ווען דער רבי האט
געוואלט דערציילן א מעשה זענען געקומען א
גרעסערע עולם, און נאכדערצו ווען דער רבי האט
געוואלט דערציילן א מעשה פון ארץ ישראל, דעמאלט
זענען זיך צוזאמגעקומען גאר א גרויסער עולם.

איינמאל האט דער רבי דערציילט דארט א מעשה
פון ארץ ישראל, און דער רבי איז אריין אין אזא
שטארקע דביקות, ביז ער איז שיעור אויסגעגאנגען.
עס איז געווען דעמאלט טונקל אין שטוב, עס איז שוין
געווען נאכ'ן זמן מוצאי שבת קודש, "און איך",
דערציילט דער אויבנדערמאנטער אינגערמאן, "האב
געזען און געשפירט אז פון גרויס דביקות האט דער
רבי געהאלטן נאנט צו יציאת נשמה, בין איך שגעל
ארויסגעלאפן און געברענגט א ליכט, און דאן האט
זיך אפגעשטעלט זיין דביקות, און ער האט צוריק
געכאפט זיין חיות".

נאך הדב'לה, ווען דער רבי איז געוואויר געווארן
אז דער אינגערמאן האט געברענגט דעם ליכט און אים
געראטעוועט דאס לעבן פון אויסגיין פון גרויס
דביקות און התלהבות, האט דער רבי זיך באדאנקט
פאר אים, און דער רבי האט אים דערציילט אז ער
האט א תלמיד רבי נתן, און דער רבי האט זייער
אויסגעלויבט רבי נתן, דער רבי האט זיך
אויסגעדרוקט, "איי איך דאס א נת'לע", און דערנאך
האט דער רבי אויסגעפירט, "אויב וועסטו קומען צו
פארן צו מיר קיין ב'רסלב, וועל איך מאכן פון דיר אזא
חידוש אזוי ווי מיין נת'לע".

פארענענד קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' בענקשאפט שטייגט צום הייליגן רבי'נס ראש השנה אין אומאן

וואס א טאג נענטער עס קומט צו ראש השנה, שטייגט די גלוסטעניש און בענקשאפט ביי אידישע
קינדער, זוכה צו זיין אנצוקומען צום הייליגן רבי'ן אין אומאן אויף ראש השנה, זוכה צו זיין די גרעסטע
זאך וואס מען קען נאר טון, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אויף זיין ראש השנה, "וואס
זאל איך אייך זאגן? קיין גרעסערס פון דעם איז נישט פארהאן!"

אין די לעצטע פאר וואכן שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א יעדן טאג אינעם טעגליכן בריוו, וויפיל טעג
מען האלט שוין צום פארן קיין אומאן, און צו דעם שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א צו עטליכע ווערטער
איבער ראש השנה.

דעם דאנערשטאג האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן אינעם בריוו ווי פאלגנד:

"מיר גרייט זיך שוין צו אונזער נסיעה קיין אומאן, זיין ביים רבי'ן ראש השנה, אין איין און צוואנציג טעג
פארן מיר קיין אומאן; ווי מער א מענטש בענקט און ווארט צו קומען צום רבי'נס ציין - וועט ער ביים סוף
אנקומען.

מורה"ש דערציילט, דער רבי האט געהאט צוויי מחותנים גרויסע צדיקים, איינער איז געווען הרב
הקדוש מוואלטישקס זכותו יגן עלינו און דער צווייטער מחותן איז געווען הרב הקדוש מחמעלינק זכותו יגן
עלינו, דער הייליגער וואלטישיסקער זכותו יגן עלינו האט זייער שטארק געוואלט פארן קיין ארץ ישראל,
פערציג יאר האט ער געבענקט, געהאפט און געוואלט אנקומען קיין ארץ ישראל, ער האט אסאך געבעטן
און מתפלל געווען אויף דעם. ווען דער חמעלינקער רב זכותו יגן עלינו האט דאס געהערט - האט ער דאס
אוועק געמאכט, זאגנדיג: "אז מען וויל פארן קיין ארץ ישראל וואס דארף מען אזוי פיל בענקען, וועלן און
האפן? וואס דארף מען בכלל דאווענען אויף דעם? מען נעמט געלט און מען פארט"; ווען דער רבי האט
דאס געהערט האט דער רבי געזאגט: "אוי וועט זען אז דער מחותן דער וואלטישיסקער רב וועט נאך
אנקומען קיין ארץ ישראל אבער דער חמעלינקער רב וועט נישט אנקומען קיין ארץ ישראל". אזוי איז
טאקע געווען; דער וואלטישיסקער רב זכותו יגן עלינו איז אנגעקומען קיין ארץ ישראל און ער ליגט אינעם
צפת'ער בית החיים, ער מיט זיין גאנצע משפחה.

אז דו ווילסט זוכה זיין צו זיין ביים קיבוץ אין אומאן, דו ווילסט זיין ביים הייליגן רבי'נס ראש השנה -
זאלסטו זיך בענקען, און בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף דעם, ווייל קענען קומען קיין אומאן איז דא
נאר די איין עצה: "תפלה, און נאכאמאל תפלה און נאכאמאל תפלה"; קיין אומאן צום רבי'ן קומט מען נאר
אז מען דאווענט אסאך צום אייבערשטן. זארג נישט פון וואו דו וועסט האבן געלט, וויפיל מענטשן האבן
געלט און קומען נישט? און וויפיל טויזנטער מענטשן קומען קיין אומאן און קיין איין פרוטה? מען קומט
מיט ווילן, בענקען און האפן; מען קומט מיט בענקשאפט, מיט בעטן און בעטן און בעטן.

פארגאנענע וואך זונטאג האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן: "מיר גרייט זיך שוין צו אונזער
נסיעה קיין אומאן, זיין ביים רבי'ן ראש השנה, איך דריי און דרייסיג טעג פארן מיר קיין אומאן; קוק נישט
אויף דעם וואס די נסיעה קאסט אזויפיל געלט, ווען עס איז א לעבנס פראגע וואלט א מענטש אוועק
געגעבן אלעס אויף די וועלט אבי ער זאל לעבן. עס שטייט: "עור בעד עור, וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו"
(איוב ב, ד), זאגט רש"י: "כן דרך בני אדם, כשרואה החרב באה על ראשו, מגין בורעו לפניו, וכל שכן כל
אשר לאיש בממונו, יתן", ווען א מענטש זעט אז מען וויל אים חס ושלום שטעכן אין קאפ, לייגט מען די
האנט - מען זאל ענדערש צעשטעכן די האנט ווי איידער דעם קאפ זוכי, און זיכער אז מען וועט זיך
ראטעווען מיט געלט ווי איידער מען זאל חס ושלום געשעדיגט ווערן, און אז ראש השנה גייט מען אונז דן
זיין אונזער לעבן, די לעבן פון די משפחה, און דא איז דא א רבי וואס זאגט: "איך קען יעדן איינעם העלפן" -
ווי קען מען קוקן אויף געלט? ווי קען מען זאגן אז די יאר קען מען נישט פארן צוליב געלט?"

די טראוואל אגענטן געבן איבער אז עס לויפן שוין אויס די טיקעטס קיין אומאן, מען דארף זיך דערמאנען
באצייטנס צו מסדר זיין די פאספארטן, די וועגן און שטעטען, די אכסניא אין אומאן, און אלע געברויכן, אז
מען זאל קענען זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה.

רופט נסיעה טרעוול אויף 845-444-8785 פאר סיי וועלכע וועג איר ווילט פארן, צי מיטן טשארטער
קיין פוילן, צי דורך אנדערע וועגן, ווי אויך די וועגן פון אלע לענדער ארום אוקריינא צו קענען אנקומען קיין
אומאן.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
סידורים, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

פרייליכע חודש אלול

חודש אלול איז טרויעריג, פרייליך, געשמאק
אדער אנגעזעצט? האט פשט זיך אויפצופרישן
אלול נאך אלע דורכפעלער אלע יארן אלול?
קול ברסלב
212-444-9191
1, 2, 1, 11, 2, 76

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה נחמן יואל וועבערמאן הי"ו קרית יואל
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה יצחק אפפעלבוים הי"ו לעיקוואד
צו די שידוך שליסן פון זיין זון
החתן יוסי אפפעלבוים הי"ו עב"ג בת
מו"ה שאול חיים איינהארן הי"ו סטעטן איילער

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; פערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישינג / 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; פערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com